

Ticības un rakstura pārveidojošais spēks

Elders Ričards G. Skots
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Konsekventi taisnīga dzīve rada iekšējo spēku, kas var būt pastāvīgi izturīgs pret graužošo grēku un pārkāpumu ietekmi.

Ja ticību pareizi saprot un pielieto, tai ir dramatiski tālejošas sekas. Šāda ticība var pārveidot cilvēka dzīvi no žēlabainām, parastām ikdienas darbībām uz prieka un laimes simfoniju. Ticības pielietošana ir ļoti svarīga Debesu Tēva laimes ieceres sastāvdaļa. Taču patiesa ticība, ticība, kas sniedz glābšanu, ir vērsta uz To Kungu, Jēzu Kristu, ticību Viņa doktrīnām un mācībām, ticību Tā Kunga iesvaidītā pārstāvja pravietiskajai vadībai, ticību spējām atklāt apslēptas rakstura īpašības un iezīmes, kas var pārveidot dzīvi. Tiešām ticība Glābējam ir ticības un spēka princips.

Ticība ir radīšanas pamatā. Es esmu pārliecināts, ka Glābējs Jēzus Kristus izmanto ticību, lai izpildītu Savu lomu un darbotos Debesu Tēva vadībā. Skolotājs to izmantoja, lai radītu gan vistālākās galaktikas, gan lai izveidotu kvarkus, kas ir šodien zināmie vismazākie matērijas elementi. Tomēr es ticu, ka pastāv pat vēl mazāki radīšanas brīnuma pamatelementi.

Ticību nākotnei izrāda pāris, kas tiek savienots laulībā templī. Viņi saprot, ka, paklausot Jēzus Kristus mācībām un mūsu Debesu Tēva laimes iecerei, viņiem var būt priecīga kopīgā dzīve. Viņi atzīst, ka, parādoties grūtībām, kas ir paredzētas kā izaugsmes iespējas, viņi spēs rast risinājumus, saskaņā ar Svētā Gara pamudinājumiem, un pārvarēt šīs grūtības produktīvos un raksturu stiprinošos veidos.

Ticība un raksturs ir tuvi saistīti. Ticība paklausības spēkam Dieva baušļu pildīšanā radīs rakstura spēku, kas jums būs pieejams steidzamas vajadzības brīžos. Šādu raksturu nevar izveidot lielu izaicinājumu vai kārdinājumu brīžos. Šādos brīžos to ir nepieciešams pielietot. Paļaušanās ticībā uz patiesiem principiem veido raksturu; nostiprināts raksturs vēl vairāk palielina jūsu spējas pielietot ticību. Rezultātā uzlabojas jūsu spējas un pārliecība uzvarēt dzīves grūtības. Jo stiprāks ir jūsu raksturs, jo vairāk jūs spējat gūt labumu no ticības spēka izmantošanas. Jūs atklāsiet, kā ticība un raksturs mijiedarbojas, lai stiprinātu viens otru. Raksturs tiek auzts pacietīgi ar pielietoto principu, mācību un paklausības pavedieniem.

Prezidents Hags B. Brauns sacīja: „Lai arī kur dzīvē cilvēku sagaidītu lielu garīgo vērtību piešķiršana, tikai ticība var viņam tās piešķirt. Cilvēks nevar dzīvot bez ticības, jo dzīves ceļojumā galvenā problēma ir rakstura veidošana — kas nav loģikas rezultāts, bet gan ticība ideāliem un ziedošanās tiem caur upurēšanos” (skat. Conference Report, 1969. g. okt., 105). Mēs vingrināties ticībā darot. Džozefs Smits teica, ka „ticība ir rīcības un spēka princips” (*Lectures on Faith* [1985], 72).

Mēs *kļūstam* par tiem, par ko vēlamies *būt*, neatlaidīgi katru dienu *esot* tie, par ko mēs vēlamies *kļūt*. Taisnīgs raksturs ir dārga izpausme tam, par ko jūs kļūstat. Taisnīgs raksturs ir vairāk vērts par jebkuru materiālu priekšmetu, kas jums pieder, par jebkurām zināšanām, kuras jūs esat ieguvis studējot, vai par jebkuriem mērķiem, kurus jūs esat sasniedzis, neņemot vērā to, cik daudz pasaules cildināti tie ir. Nākamajā dzīvē jūsu taisnīgais raksturs tiks novērtēts, lai noteiktu, cik labi jūs izmantojāt mirstīgās dzīves iespējas.

Ne Sātans, ne kāds cits spēks nevar iznīcināt vai sabojāt jūsu rakstura attīstību. Vienīgi jūs to varat izdarīt caur nepaklausību. Stingrs raksturs pārvēršas bezvērtīgos pelnos, ja to sabojā krāpšana vai pārkāpumi.

Morāli spēcīgs raksturs veidojas no pastāvīgas pareizu izvēļu veikšanas dzīves grūtībās un pārbaudījumos. Šādas izvēles tiek veiktas, ļaujoties uz lietām, kurām tic, un, kad tās sāk darīt, tās mums tiek apstiprinātas.

Kādi ir daži no šiem spēku sniedzošajiem principiem, uz kuriem ticība balstās?

- Paļaušanās uz Dievu un uz Viņa vēlmi sniegt palīdzību vajadzību brīžos, neatkarīgi no stāvokļa smaguma.
- Paklausība Viņa baušļiem un tāda dzīvošana, kas parāda, ka Viņš var uzticēties jums.
- Jutīgums pret Svētā Gara klusajiem pamudinājumiem.
- Drosmīga saņemto pamudinājumu īstenošana dzīvē.
- Pacietība un sapratne laikā, kad Dievs atļauj jums cīnīties, lai attīstītos, un kad atbildes nāk pamazām ilgākā laika periodā.

„Ticība ir tas, uz ko tiek cerēts un kas nav redzams; tādēļ neapstrīdiēt tāpēc, ka jūs neredzat, jo jūs nesaņemsit liecību, līdz jūsu ticība nebūs pārbaudīta” (Etera 12:6). Tādēļ katru reizi, kas jūs „pārbaudīs savu ticību” — proti, atbildot rīkosities cienīgi — jūs saņemsit Gara apstiprinošo liecību. Kad jūs aiziesit līdz savas sapratnes robežām un nonāksit neskaidrības krēslā, tad, pielietojot ticību, jūs tiksit vadīti uz risinājumu atrašanu, kurus citādi jūs nebūtu saņēmuši. Pat izrādot savu stiprāko ticību, Dievs ne vienmēr nekavējoties apbalvos jūs atbilstoši jūsu vēlmēm. Drīzāk Dievs atbildēs tad, kad tas ir vislabāk jums Viņa mūžīgajā iecerē un kad šī atbilde nesīs vislielāko labumu. Esiet pateicīgi, ka dažreiz Dievs atļauj jums cīnīties ilgu laiku, pirms nāk atbilde. Tas liek jūsu ticībai augt un jūsu raksturam nostiprināties.

Rakstura pamats ir godīgums. Cienīgs raksturs stiprinās jūsu spējas atpazīt Gara vadību un būt tai paklausīgam. Jūsu neatlaidīgā ticības pielietošana veido stipru raksturu. Jūsu augošā rakstura drošais pamats ir Jēzus Kristus un Viņa mācības — jūsu dzīves centrs.

Jūsu laime uz zemes, kā arī jūsu mūžīgā glābšana prasa daudzu pareizu izvēļu izdarīšanu, no kurām neviena nav grūta. Kopā šie lēmumi veido raksturu, kas ir izturīgs pret grauļošajām grēka un pārkāpumu ietekmēm. Godājams raksturs ir kā dārgs porcelāna izstrādājums, kas gatavots no atlasītiem izejmateriāliem, veidots ar ticību, rūpīgi, meistarīgi gatavots ar pastāvīgiem taisnīgiem darbiem un apdedzināts pacilājošu notikumu krāsnī. Tas ir ārkārtīgi skaists un ļoti vērtīgs priekšmets. Tomēr to var sabojāt vienā brīdī caur pārkāpumu, kas prasītu sāpīgas, ilgstošas pūles, lai to atjaunotu. Ja to aizsargā ar pašsavaldīšanos un taisnīgu raksturu, tas saglabāsies visu mūžību.

Materiālas lietas pašas par sevi nerada laimi un apmierinājumu, un prieku par sasniegumiem uz zemes. Tās arī neved mūs uz paaugstināšanu. Tas ir rakstura cildenums, tas ir iekšējais spēks un pārliecība, ko veido neskaitāmi taisnīgu lēmumu pavedieni, kas piešķir dzīvei tās virzienu. Konsekventi taisnīga dzīve rada iekšējo spēku, kas var būt pastāvīgi izturīgs pret grauļošo grēka un pārkāpumu ietekmi. Jūsu ticība Jēzum Kristum un paklausība Viņa baušļiem stiprinās jūsu raksturu. Jūsu raksturs ir mērs tam, par ko jūs kļūstat. Tas ir pierādījums tam, cik labi jūs izmantojat savu laiku šeit uz zemes šajās pārbaudījumu dienās.

Mums visiem labi saprotama aksioma skan šādi: „Mēs saņemam to, par ko maksājam.” Tas ir pareizi arī attiecībā uz garīgām lietām. Jūs saņemat to, par ko maksājat paklausībā, ticībā Jēzum Kristum, uzcītīgā apgūto patiesību pielietošanā. Tas, ko jūs saņemat, ir jūsu rakstura veidošanās, spēju pieaugums un sekmīga sava mirstīgās dzīves mērķa, proti, mūsu pārbaudīšanas un prieka gūšanas, sasniegšana.

Jūs nedrīkstat dzīvē būt pasīvi, jo ar laiku miesīgais cilvēks var sagraut jūsu cienīgās dzīvošanas pūliņus. Jūs kļūstat par tiem, ko jūs darāt un par ko domājat. Rakstura trūkums noved cilvēku apspiestā situācijā, kad ir vēlēšanās apmierināt savu apetīti vai meklēt personīgo labumu. Jūs nevarat sekmīgi atbalstīt vāju raksturu, izliekoties, ka esat stiprs.

Cilvēks, kurš pieņem lēmumus, pamatojoties uz situāciju, ar laiku īstenībā ir nolemts nopietnu pārkāpumu izdarīšanai. Tādam cilvēkam nav dzelzs margas, kas viņu turētu uz pareizā ceļa. Viņš pastāvīgi sadursies ar viltīgiem kārdinājumiem, novirzīties no baušļu turēšanas. Šādas izvēles tiek attaisnotas, apgalvojot, ka tās nav tik sliktas, ka tās ir sociāli pieņemamākas un nodrošina plašāku draugu loku. Izveicīgs cilvēks bez pamatprincipiem savā dzīvē var dažreiz uz kādu laiku gūt iespaidīgus sasniegumus. Tomēr šie sasniegumi ir kā smilšu pils. Kad nāk rakstura pārbaudījums, tā sabrūk, bieži vien paraujot sev līdzī arī citus. Neatkarīgi no tā, cik uzmanīgi pārkāpējs cenšas saglabāt baušļu pārkāpumu noslēpumā, ar laiku tas gandrīz vienmēr kļūst publiski zināms. Sātans pats par to parūpējas. Viņš un viņa pakalpiņi ir nolēmuši nodarīt lielāko iespējamo ļaunumu katram Debesu Tēva bērnam. Viens nopietns nepaklausības vai uzticības laušanas gadījums vienmēr izraisa jautājumu par to, vai nepastāv citi gadījumi. Cilvēku ticība un pārliecība par šīs personas raksturu tiek sagrauta.

Šī mirstīgā dzīve ir pārbaudes vieta. Tas, cik labi jūs tiekat galā ar dzīves problēmām, nosaka, cik spēcīgs būs jūsu raksturs. Jūsu ticība Jēzum Kristum un Viņa mācībām nostiprina jūsu raksturu.

Es pats esmu pārbaudījis, ka tādiem jēdzieniem kā ticība, lūgšana, mīlestība un pazemība nav nekādas īpašas nozīmes un tie nerada nekādus brīnumus, līdz šie jēdzieni nekļūst par mūsu pašu dzīves sastāvdaļu ar Svētā Gara maigo pamudinājumu palīdzību. Jau agrā jaunībā es atklāju, ka varēju apgūt evaņģēlija mācības intelektuāli un caur spriešanas spēju un analīzi atpazīt, ka tiem bija nozīmīga vērtība. Taču to milzīgais spēks un spējas palīdzēt man attīstīties pāri manām iztēles un spēju robežām nepiepildījās, līdz pacietīga un pastāvīga šo mācību pielietošana atļāva Svētajam Garam lēnām mācīt un paplašināt to nozīmi manā sirdī. Es atklāju, ka, kamēr sirsnīgi kalpoju citiem, Dievs veidoja manu personīgo raksturu. Viņš radīja manī pieaugošas spējas atpazīt Gara vadību. Evaņģēlija ieceres gars ir tāds, ka, darot tās lietas, ko Tas Kungs mums iesaka darīt, mums tiek piešķirta visa nepieciešamā sapratne un spējas, lai nodrošinātu mieru un bagātīgu piepildījumu šajā dzīvē. Turklāt, mēs arī gūstam vajadzīgo sagatavošanos, lai baudītu mūžīgo laimi Tā Kunga klātbūtnē.

Liecību nostiprina garīgi iespaidi, kas apstiprina mācības patiesumu un taisnīgas rīcības derīgumu. Viens no šādas vadības veidiem ir saistīts ar spēcīgām emocijām, kas liek acīs sarieties asarām un apgrūtina runāšanu. Taču liecība nav emocijas. Tā ir rakstura pati būtība, kas noausta ar neskaitāmu pareizu lēmumu pavedieniem. Šādas izvēles ir izdarītas ar paļāvīgu ticību tām lietām, uz kurām tiek cerēts un kuras, vismaz sākotnēji, nevar redzēt. Stipra liecība sniedz mieru, mierinājumu un pārliecību. Tā rada pārliecību, ka, pastāvīgi paklausot Glābēja mācībām, dzīve būs skaista, nākotne droša un mums būs spējas pārvarēt grūtības, kas šķērso mūsu dzīves ceļu. Liecība nāk no patiesības saprašanas, kas savukārt lēni nāk caur lūgšanu un Svēto Rakstu doktrīnu pārdomāšanas. Tā tiek uzturēta, dzīvojot pēc šīm patiesībām ar ticību, kas noenkurota drošā pārliecībā, ka apsolītie rezultāti tiks sasniegti.

Jūsu liecība tiks nostiprināta caur labprātīgu paklausību Desmitās tiesas likumam un gavēņa ziedojumu maksāšanu, par ko Tas Kungs jūs bagātīgi svētīs. Jūsu liecībai tiekot nostiprinātai, Sātans mēģinās jūs kārdināt spēcīgāk. Pretojieties viņa pūliņiem. Jūs kļūsit stiprāki, un viņa ietekme uz jums — vājāka.

Sātana pieaugošā ietekme pasaulē tiek pieļauta, lai nodrošinātu vidi, kurā mēs sevi varam pierādīt. Kaut arī viņš šodien rada haosu, Sātana galējo likteni noteica Jēzus Kristus Izpirkšana un Augšāmcelšanās. Velns neuzvarēs. Pat pašreiz viņam jādarbojas tajās robežās, kuras ir noteicis Tas Kungs. Viņš nevar atņemt nevienu nopelnītu svētību. Viņš nevar izmainīt raksturu, kas ir noausts ar taisnīgiem lēmumiem. Viņam nav spēka iznīcināt tās mūžīgās saites, kas ir izveidotas svētajā templī starp vīru, sievu un bērniem. Viņš nevar izdzēst patiesu ticību. Viņš nevar atņemt jūsu liecību. Jā, šīs lietas var zaudēt, padodoties viņa kārdinājumiem. Taču viņam nav spēka sevī, lai tās iznīcinātu.

Rezumējot:

1. Dievs izmanto jūsu ticību, lai veidotu jūsu raksturu.
2. Jūsu raksturs parāda to, par ko jūs kļūstat.

3. Spēcīgs raksturs veidojas no pastāvīgām pareizām izvēlēm.
4. Rakstura pamats ir godīgums.
5. Jo stiprāks kļūst jūsu raksturs, jo vairāk jums ir spēju pielietot ticības spēku.

Pazemība ir īpašība, kas ļauj jums tikt apmācītiem no augšienes caur Garu, vai arī tikt apmācītiem caur tādiem avotiem, kuru izcelsme bija Tā Kunga iedvesmota, piemēram, caur Svētajiem Rakstiem un praviešu izteikumiem. Pazemība ir kā dārza un auglīga augsne taisnīgam raksturam. Tajā sāk dīgt personīgās izaugsmes sēklas. Ja uzdīgušais augs tiek kopts caur ticības pielietošanu, apgriezts caur grēku nožēlošanu un stiprināts caur paklausību un labiem darbiem, tad tādas sēklas nes dārza garīgās vadības augli. Tādā gadījumā rezultāts ir dievišķa iedvesma un spēks — iedvesma zināt Tā Kunga gribu un spēks nodrošināt spējas, lai izpildītu šo iedvesmoto gribu.

Es vēlētos dalīties četros principos, kuri ir atnesuši manā dzīvē visdziļākās miera un laimes sajūtas. Tas Kungs ir nostiprinājis šos stūrakmeņus Savā mūžīgajā iecerē, un katrs no tiem ir svarīgs. Tie izpilda savas funkcijas kopīgā saskaņā un pastiprina cits citu. Ja tos uzcītīgi un neatlaidīgi pielieto dzīvē, tie rada spēcīgu raksturu, pieaugošas spējas pārvērst dzīves grūtības par laimes soļiem tagad un mūžīgi. Tie ir:

1. Ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, un Viņa programmai, kas ļauj iegūt spēku panākumu gūšanai.
2. Grēku nožēlošana, lai izlabotu savas bezdarbības vai darbības kļūdu sekas.
3. Paklausība Tā Kunga baušļiem, kas dzīvē nodrošina spēku un vadību.
4. Nesavtīga kalpošana, kas bagātina citu cilvēku dzīvi.

Ja jūs esat izlēmuši dzīvot taisnīgi, nezaudējiet drosmi. Dzīve var šķist sarežģīta pašreiz, taču turieties stipri pie patiesības dzelzs margas. Jūs veicat lielāku progresu, nekā jums šķiet. Ja jūs neatlaidīgi paklausāt Debesu Tēva un Glābēja baušļiem, jūsu pūliņi veido raksturu, disciplīnu, kā arī pārliecību par Viņu solījumiem. Lai Svētais Gars mudina jūs vienmēr pieņemt tādas lēmumus, kas stiprinās jūsu raksturu un nesīs daudz prieka un laimes, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.